

Dosarul nr.3ra-1201/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: S.Tizu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Buhnaci, V.Clima, M.Guzun)

Î N C H E I E R E

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Anatolie Triboi,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie
Triboi împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor
Interne cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului
pentru absența forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Anatolie Triboi și s-a menținut hotărârea din 5 octombrie
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 21 octombrie 2015, Anatolie Triboi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu
privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru
absența forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul Inspectoratului
General al Poliției nr. 699 ef din 25 septembrie 2015 a fost sancționat disciplinar
cu concediere din poliție, din funcția de șef de post, ofițer superior de sector al
Postului de poliție Ciorești al sectorului de poliție nr. 2 (Seliște) a Secției securitate
publică a Inspectoratului de poliție Nisporeni.

Reclamantul a susținut că, cele imputate lui sunt pur declarative, lipsite de un
suport probatoriu, efectuate cu interes față de funcția ocupată de el.

Anatolie Triboi a menționat că, i-a solicitat pârâtului să-i fie aduse la
cunoștință materialele anchetei de serviciu la finalizarea acesteia înainte de a fi
emis ordinul de sancționare, însă materialele anchetei de serviciu nu i-au fost
prezentate.

A relatat reclamantul că, explicația care a fost oferită în cadrul anchetei de
serviciu, a fost luată prin dol, adică i s-a cerut să-și recunoască vina în cele

invocate ca în schimb să fie sancționat mai blând. În așa mod a fost dus în eroare, deoarece inițial i s-a invocat o abatere minoră, iar la momentul aducerii la cunoștință a ordinului de sancționare disciplinară a înțeles că a fost înșelat.

Totodată, a susținut că s-a simțit umilit și tratat cu dispreț de conducerea Inspectoratului General al Poliției, în special în ce privește modul, în care și-a exercitat obligațiile de serviciu și metodele de comportament cu angajații. Iar, ca consecință a acestor împrejurări el a suportat trăiri sufletești în ce privește corectitudinea acțiunilor, pe care le-a întreprins angajatorul în adresa lui, posibilitatea angajării pe viitor la un alt loc de muncă și imaginea în ansamblu pe care o creează acest ordin.

Reclamantul a considerat că, este în drept să pretindă compensarea morală a suferințelor lui într-un echivalent bănesc, care să-i acopere daunele suportate în urma ordinului contestat și a acțiunilor angajaților, care au acționat în acest sens și anume a sumei de 10 000 de lei.

Anatolie Triboi a solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 699 ef din 25 septembrie 2015, restabilirea în funcția deținută anterior, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 5 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie Triboi împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind nefondată.

La 10 octombrie 2017, avocatul Eugeniu Musteață, în interesele lui Anatolie Triboi, a declarat apel împotriva hotărârii din 5 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Anatolie Triboi și a fost menținută hotărârea din 5 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău având la bază prevederile art. 25 alin. (1) lit. a) a Legii contenciosului administrativ, art. 4 alin. (2) și 68 a Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 47 alin. (2), 54 alin. (1), 55 alin. (1) a Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, a reținut că prima instanță corect a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie Triboi. Or, acestuia îi este incriminat încălcarea unui șir de prevederi legale, fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară – eliberarea din serviciu în organele de poliție.

Astfel, Colegiul a conchis că, instanța de fond corect a apreciat existența încălcărilor admise de către Anatolie Triboi, care benevol a recunoscut unele fapte în cadrul anchetei de serviciu, însă care nu l-a liberat de răspunderea disciplinară.

Prin urmare, instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că faptele imputate în ancheta de serviciu nu reies din atribuțiile de serviciu a lui Anatolie Triboi, fiind respectiv efectuată, contrar prevederilor art. 55 al Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, or, sancțiunea disciplinară a fost aplicată conform pct. 1 al art. 55 al Legii nr.320, adică prin

ordinul angajatorului (ordinul IGP nr.699 ef din 25 septembrie 2015) urmare a efectuării anchetei de serviciu și constatării abaterii disciplinare comise de ultimul.

Mai mult că, Colegiul a menționat că, Anatolie Triboi în cadrul anchetei de serviciu, la 14 septembrie 2015 și 22 septembrie 2015 a depus rapoarte, explicații pe marginea abaterii disciplinare imputate, astfel recunoscând faptele imputate, notificând ca răspunsuri la întrebările adresate în rapoartele sale, cât și explicații referitor la faptul lipsei atitudinii conștiincioase față de serviciu și insuficienței în activitatea de serviciu.

Alt argument invocat de apelant, precum că nu i-au fost aduse la cunoștință materialele anchetei de serviciu la finalizarea acesteia, nu a fost reținut de către instanța de apel, aceasta deoarece la materialele cauzei nu s-au prezentat probe în acest sens, adică în sensul solicitării de a face cunoștință cu materialele anchetei de serviciu.

La 29 iunie 2018, Anatolie Triboi a declarat recurs împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 55 alin. (5) al Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Anatolie Triboi a reiterat motivele de fapt și de drept invocat în cererea de apel.

Suplimentar, recurentul a subliniat că nu a fost arătată care este legătura de cauzalitate între cele invocate ca fiind încălcate cu responsabilitatea lui și prin ce se probează vinovăția sa.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, emițând o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

Prin referința din 11 septembrie 2018, Inspectoratul General al Poliției a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 aprilie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 22 iunie 2018. (f.d. 140)

Astfel, recursul declarat la 29 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Anatolie Triboi, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Anatolie Triboi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Anatolie Triboi.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Anatolie Triboi, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva